

РЕШЕНИЕ

№ 6234

гр. София, 01.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 12.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **12186** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма]/в несъстоятелност/ срещу Решение № ПИ-372/12.11.2020 г., издадено от директора на ТД на НАП-С., с което е потвърдено Разпореждане за разпределение № С202225-125-0256148/19.10.2020г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

В жалбата е посочено, че издаденото разпореждане е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и при несъответствие с материалния закон. Моли се разпореждането да бъде отменено, като преписката бъде върната на публичния изпълнител със задължителни указания.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява депозирани са писмени бележки по същество на спора от адв.Д., списък с разноски и съдебни актове за сведение.

Ответникът – директорът на ТД на НАП-С. – в съдебно заседание се представлява от юрк. К., която оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и депозира писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, въз основа на доказателствата, съставляващи административната преписка, след извършената в резултат на обсъждането им и на доводите на страните проверка за законосъобразност, намира за установено следното :

На 14.02.2020 година Председател на Държавна комисия по хазарта издал Акт за установяване на публично държавно вземане № 3, с което установил публични държавни вземания на [фирма]- държавни такси за лого игра Държавна такса в Национална лотария- Моментни в размер на 34 850790,46 лева лихви в размер на 12 764399,13 лева/ общ размер на задължението 47 615 189,59 лева и допуснал предварително изпълнение на акта.Срещу Акта за установяване на публичното държавно вземане, дружеството- жалбоподател депозирало жалба до АССГ, както и срещу допуснатото предварително изпълнение.

На 14.02.2020 година Председател на държавна комисия по хазарта издал Акт за установяване на публично държавно вземане №4, с който установил задължения за довносяне в размер на 188 199 519,65 лева и лихва за забава в размер на 34 991 384,81 лева и допуснал предварително изпълнение на акта на основание чл.60,ал.1 от АПК.

С Определение № 1498/21.02.2020 година, постановено по адм. дело № 2031/2020 година по описа на АССГ е оставена без уважение жалбата на [фирма] [населено място] срещу Разпореждане за допускане на предварително изпълнение на Акт за установяване на публично държавно вземане №3/14.02.2020 година издадено от Председател на Държавната комисия по хазарта.

С Определение №1493/21.02.2020 година, постановено по адм. дело № 2038/2020 година по описа на АССГ отхвърлил жалбата на [фирма] срещу разпореждане за допуснато предварително изпълнение на Акт за установяване на публично държавно вземане № 4/14.02.2020 година на Председател на Държавна комисия по хазарта.

С решение на СГС от 06.01.21г. по т.д. № 699/20г. дружеството жалбоподател е обявено в несъстоятелност с начална дата 27.02.2020г.

За обезпечаване на вземанията по посоченото изпълнително дело с Постановление с изх. № С202225-022-0056779/26.08.2020 г. е наложен запор върху вземане на жалбоподателя от трето задължено лице [фирма] за сума в размер на 443 239, 40 лв. В резултат на наложения запор в сметката на ТД на НАП-С. е постъпила сумата от 60 000 лв. С Разпореждане № С202225-125-0256148/19.10.2020 г. публичният изпълнител е извършил разпределение на постъпилата сума и са погасени са задължения по АУПДВ № 3/14.02.2020 г. и АУПДВ №4/14.02.2020г., издадени от председателя на Държавна комисия по хазарта.Извършеното разпределение е оспорено по административен ред, като подадената жалба е оставена без уважение като неоснователна с решение № ПИ-372/12.11.2020 г. на директора на ТД на НАП-С..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 7-дневен срок по чл. 268, ал. 1 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол, съгласно чл. 268, ал. 1 от ДОПК, е Решение № ПИ-372/12.11.2020 г., издадено от директора на ТД на НАП-С..

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 266, ал. 1 от ДОПК – директорът на ТД на НАП-С.. Същото е издадено законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 3 ДОПК, вземанията за държавни такси, установени по основание със закон, представляват публични държавни вземания. Установените вземания произтичат от неплатени държавни такси, съгласно чл. 30, ал. 3 от ЗХ. Според чл. 92, ал. 3 от ЗХ /в редакцията към 14.02.2020 г./, неплатените в срок такси по чл. 30, ал. 3 подлежат на принудително изпълнение от публичен изпълнител по реда на ДОПК, като актът за установяване на вземането се издава от председателя на Комисията по хазарта. На това основание от председателя на Комисията по хазарта са издадени АУПДВ № 3/14.02.2020 г. и АУПДВ № 4/14.02.2020 г. Съгласно чл. 209, ал. 1 от ДОПК, принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането. Тълкуването на цитираната разпоредба налага извода, че АУПДВ попадат в обхвата на предвидените в чл. 209, ал. 1 от ДОПК основания за принудително изпълнение на установените публични вземания.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че не е налице изпълнително основание по смисъла на чл. 209, ал. 2 от ДОПК. Вярно е, че в чл. 209, ал. 2 от ДОПК е налице изброяване на конкретни изпълнителни основания, след които не е посочен АУПДВ, но в случая следва да намери приложение нормата на чл. 209, ал. 1 от ДОПК, тъй като е налице издаден акт, предвиден в съответния закон – Закона за хазарта, с който са установени публични държавни вземания.

Неоснователно е и възражението, че публичният изпълнител няма право да извършва преразпределение на задълженията, определени с АУПДВ, тъй като двата акта са оспорени по съдебен ред, като съдебните производства не са приключили с влязло в сила съдебно решение. С АУПДВ № 3/14.02.2020 г. и АУПДВ № 4/14.02.2020 г. е разпоредено предварително изпълнение на основание чл. 60 от АПК. В тази си част двата АУПДВ са влезли в законна сила след като с цитираните по-горе определения на АССГ и ВАС подадените срещу разпорежданията за предварително изпълнение жалби са оставени без уважение. Съгласно чл. 90, ал. 1 от АПК, административните актове не се изпълняват, преди да са изтекли сроковете за тяхното оспорване, а при подадена жалба или протест - до решаването на спора от съответния орган. Съгласно

чл. 90, ал. 2 от АПК, приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК, това правило не се прилага, когато със закон или с разпореждане по чл. 60 от АПК е допуснато предварително изпълнение на акта. В процесния случай, са налице влезли в сила разпореждания за предварително изпълнение на двата издадени АУПДВ по чл. 60 от АПК, поради което независимо от висящите съдебни производства по законосъобразността на двата АУПДВ е налице основание за пристъпване към принудително събиране на публичните държавни вземания.

С оглед изложеното оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 500 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 268 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 34-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма]/в несъстоятелност/ срещу Решение № ПИ-372/12.11.2020 г., издадено от директора на ТД на НАП-С., с което е потвърдено Разпореждане за разпределение № С202225-125-0256148/19.10.2020 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК]/в несъстоятелност/, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор Д. Г., да заплати на ТД на НАП-С. сумата от 500 лв. /петстотин/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК.

съдия: